

Stanovisko k charakteru pozemku

Zveřejnění dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)

Žadatel požádal svým podáním ze dne 9. 8. 2024 o poskytnutí následující informace:

Je pozemek nezastavěnou plochou nebo plochou pro bydlení dle stavebního zákona, pokud je na něm 19 let schválená stavba vrtů, kolektorů a přírodních potrubí, která jsou nedílnou součástí vytápění sousedního obydlí?

MMR sdělilo svým přípisem ze dne 16. 8. 2024 žadateli, že požadované informace se nevztahují k působnosti Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“), a proto **MMR žádost podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odložilo**. K dotazu MMR dále uvedlo, že není příslušným orgánem k výkladu konkrétního územního plánu (tím je vždy příslušný stavební úřad), a ani není tím orgánem, který by schvaloval územní plán (tím je vždy příslušné zastupitelstvo) nebo jej pořizoval (tím je příslušný pořizovatel).

Proti postupu MMR podal žadatel dne 3. 9. 2024 stížnost, v níž vyjádřil nesouhlas s odložením žádosti, neboť nepožadoval informaci k výkladu konkrétního územního plánu a pozemku. Požadovaná informace se vztahovala k závaznému výkladu stavebního zákona a k metodice pro problematiku tepelných čerpadel s působností pro celou ČR, která je v kompetenci MMR. Žadatel znovu formuloval svou žádost o informaci v následujícím znění: *„zda pozemek na kterém je povolená stavba zařízení pro obnovitelný zdroj energie (vrty a kolektory) pro RD je ve smyslu stavebního zákona nezastavěnou plochou nebo plochou pro bydlení“*.

Odpověď:

MMR podle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, je ústředním orgánem státní správy mimo jiné ve věcech územního plánování a stavebního řádu, jedná se však o působnost koncepční a legislativní. **MMR není oprávněno se vyjadřovat ke konkrétním řízením a podávat k nim závazná stanoviska**. K dané problematice lze uvést, že každá stavba musí být realizovaná v souladu s územním plánem a konkrétní případ je třeba řešit s příslušným stavebním úřadem, který je kompetentní ke komplexnímu posouzení záležitosti při znalosti věci a konkrétního spisu, všech daných aspektů, místních podmínek příslušného území a souvislostí. Každý případ posuzuje stavební úřad individuálně. Nad rámec lze uvést, že k realizaci obnovitelných zdrojů energie MMR zveřejnilo metodickou pomůcku, která je dostupná na následující webové stránce: [MMR ČR – Obnovitelné zdroje energie \(gov.cz\)](https://www.mmr.gov.cz/obnovitelné-zdroje-energie).

MMR dále připomíná, že podle ustanovení § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Podle § 3 odst. 3 InfZ se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Informační povinnost se tedy může vztahovat pouze k těm informacím, kterými povinné subjekty v danou chvíli disponují, tzn. k informacím reálně existujícím. Vzhledem k tomu, že žadatel požaduje poskytnutí právních názorů a stanovisek, nikoli existující informaci ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ, je tímto splněn důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle § 2 odst. 4 InfZ.

Ministerstvo jako povinný subjekt rovněž odkazuje na ustálenou judikaturu, z níž vyplývá jednoznačný závěr, že ustanovení § 2 odst. 4 InfZ je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, nebo vytvoření či obstarání nové informace ve smyslu InfZ (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 55/2014-3).

Vzhledem k uvedenému bylo poskytnutí informace odmítnuto podle § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 2 odst. 4 InfZ.